

FOAIE PAROHIALĂ MARTIE 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

Sacramentul Sfintei Euharistii

(III)

Continuăm prezentarea celui de-al treilea Sacrament: **Sacramentul Sfintei Euharistii**. După Introducerea din luna ianuarie și prezentarea primei părți a Sfintei Liturghii, în luna februarie, vom prezenta cea de-a doua parte a Sfintei Liturghii: **Liturgia Euharistică**.

LITURGIA EUHARISTICĂ

Între timp, are loc oferirea darurilor pentru Sfânta Jertfă și pentru săraci. Preotul rostește o rugăciune de laudă adresată lui Dumnezeu, care ne-a dat aceste daruri. Poporul poate cânta, iar preotul se pregătește prin acte de umilință, rugăciune și spălarea mâinilor pentru momentul solemn. După ce îi îndeamnă pe credincioși la rugăciune spunând: „Rugați-vă fraților...”, se roagă asupra darurilor, salută poporul și începe imnul cel mai solemn de laudă, care culminează cu „Sfânt, Sfânt, Sfânt...”.

Toate fiind pregătite, inclusiv inimile credincioșilor, preotul începe **Rugăciunea Euharistică**. În Liturghier sunt mai multe rugăciuni euharistice.

Deși diferă ca text, ele au aceeași schemă și cuvintele consacării sunt la fel.

La consacrare, preotul ridică Sfânta Ostie, Trupul Domnului, pentru ca să fie adorat de credincioși, care stau în genunchi. Și preotul, în semn de adorație, îngenunchează cu un genunchi, după ce a așezat Sfânta Ostie pe altar. La fel se procedează și cu Sfântul Sânge.

Rugăciunea euharistică este cea mai importantă parte a Sfintei Liturghii; ea se încheie cu doxologia, care îl preamărește pe Tatăl în unire cu Duhul Sfânt: „Prin Cristos, cu Cristos și în Cristos, ție Dumnezeu, Tată Atotputernic, în unire cu Duhul Sfânt, toată cinstea și mărirea, în toți vecii vecilor”.

După doxologie începe **Ritul Sfintei Împărtășanii**. Rugăciunile de pregătire sunt: rugăciunea domnească sau *Tatăl nostru*, pe care ne-a învățat-o Mântuitorul. Rugăciunea ce urmează după *Tatăl nostru* are ca scop să ne lege viața și jertfa de cele viitoare. După ce s-a rugat pentru pace, preotul comunică cu

poporul spunând: „Pacea Domnului să fie pururea cu voi”, iar credincioșii răspund: „Și cu duhul tău”. Preotul îi îndeamnă pe credincioși: „Dăruieți-vă pacea”. Iar ei, printr-un gest potrivit, își exprimă pacea unul față de celălalt.

În timp ce preotul frânge ostia, ca semn al morții lui Isus, al separării sufletului său de trup, se spune sau se cântă: „Mielul lui Dumnezeu”, pentru a arăta jertfa pe care a făcut-o Isus pentru mântuirea noastră.

Între timp, fiecare se pregătește pentru primirea tainei Trupului Domnului. Preotul ridică Ostia, o arată credincioșilor și spune: „Iată Mielul lui Dumnezeu...”, iar ei, bătându-și pieptul, spun cuvintele centurionului: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu...”. Urmează mulțumirea, care se poate face în tăcere, rostind un psalm sau altă rugăciune, sau cântând un cântec potrivit.

Apoi, preotul rostește *Rugăciunea după împărtășanie*, după care se dă *binecuvântarea* și se trimite poporul. Prin „trimitere”, credincioșii sunt invitați să se întoarcă fiecare la lucrările lui bune, laudând și binecuvântând pe Domnul. Pentru a satisface preceptul duminical trebuie ascultată întreaga Liturghie. Cine a omis o parte însemnată este ținut să asculte altă Liturghie.

„Cine mănâncă Trupul meu” (Ioan 6,54) Împărtășania este o parte însemnată a Sfintei Liturghii, de aceea, în timpul apostolilor, toți creștinii se împărtășeau la Sfânta Liturghie. Acest obicei a durat peste veacuri. Cu timpul, însă, în unii s-a răcit credința, la fel și interesul pentru Sfânta Împărtășanie, de aceea Conciliile au impus sub păcat obligația de a se împărtăși, măcar o dată pe an, în timpul Paștelui. **Din fericire, în timpurile noastre, se observă un interes mare al creștinilor față de Sfânta Împărtășanie;**

odată cu pontificatul Papei Pius al X-lea (1903-1914), s-a răspândit împărtășania zilnică.

Orice creștin care nu a căzut în păcat de moarte poate primi Sfânta Împărtășanie, chiar dacă este spovedit de mai mult timp și a comis păcate ușoare. Păcatele mici, o antipatie, o mică certă, fără ură de moarte, o minciună în lucru mic etc. - acestea nu ne opresc de la Sfânta Împărtășanie, ci, dimpotrivă, Ea este remediul cel mai eficace împotriva lor, deoarece, bine primită, ne iartă cele mai multe păcate lesne iertătoare. Totuși, cei care se împărtășesc zilnic, trebuie să aibă grijă ca la o săptămână sau două, cel mult o lună, să facă spovada sacramentală. **Cei care se împărtășesc des, nu o fac pentru că sunt mai buni decât ceilalți, ci pentru ca să devină mai buni.**

Cel care a căzut într-un păcat de moarte nu poate primi Sfânta Împărtășanie decât după ce s-a spovedit. Cine se împărtășește cu păcat de moarte, fără să fie spovedit, săvârșește un sacrilegiu.

În privința postului euharistic, este suficient să nu mâncăm o oră înainte de a ne împărtăși, și un sfert de oră după ce ne-am împărtășit.

După ce a luat parte la Sfânta Liturghie, fiecare credincios să fie preocupat să facă fapte bune, să-i fie plăcut lui Dumnezeu, să se poarte frumos, să iubească Biserica, punând în practică ce a învățat, să înainteze în evlavie, să fie martor al lui Cristos, „sare” și „lumină” în mijlocul societății umane (*Euharisticum mysterium* nr. 13).

Credinciosul trebuie să primească Sfânta Împărtășanie cu multă evlavie, făcând o îngenunchere acolo unde acest lucru este posibil. Cei ce primesc Sfânta Împărtășanie în genunchi, nu trebuie să mai îngenuncheze nici înainte, nici după Împărtășanie.

La romano-catolici, Împărtășania se dă mai mult sub specia pâinii, pentru că în orice bucățică de ostie consacrată și în orice picătură de vin se află Cristos întreg, cu Trupul și Sângele, cu sufletul și dumnezeirea Sa. Dar, acolo unde este posibil, credincioșii pot fi împărtășiți sub ambele specii, cu Trupul și Sângele Domnului.

Nu este bine ca îndată ce am primit Sfânta Împărtășanie să plecăm din biserică, ci să rămânem în rugăciune, trezind în suflet acte de adorație, umilință, iubire față de Isus din inima noastră. Dacă totuși vreo urgență ne constrânge și nu putem rămâne mai multă vreme în biserică, este recomandat ca acolo unde plecăm să stăm reculeși.

Rămânând cu Domnul Isus Cristos Adorația Euharistică

Primii creștini au fost nespuse de înflăcări de sublimitatea Jertfei Euharistice și au voit să-i facă părtași și pe cei bolnavi de bucuria cerească a acestei taine. În acest scop au reținut Sfânta Împărtășanie spre a o duce la bolnavi. Grijă față de Taina Trupului lui Cristos a dezvoltat practica creștină a adorării lui Cristos. **Rămânând cu Domnul, sunt părtași de familiaritatea intimă cu El și își deschid sufletul în fața Lui pentru ei și pentru toți ai lor, se roagă pentru pacea și mântuirea lumii.**

Adorarea Preasfântului Sacrament obține haruri îmbelșugate și este cea mai bună pregătire pentru celebrarea și primirea Euharistiei. **După participarea la Jertfa Sfintei Liturghii, Adorarea Preasfântului Sacrament este cel mai important act de iubire și de slavă adus lui Dumnezeu.** Uneori, această adorare se manifestă și prin rituri externe, cum sunt: adorația publică sau procesiunile cu Preasfântul Sacrament, ca aceea de la

Corpus Domini (Joia Verde). Prin acestea noi dăm cult public Aceluia care rămâne pururi cu noi în pribegia acestei lumi și ne întărește, așa cum pâinea dată de îngeri l-a întărit pe profetul Ilie în pustiu, iar mana căzută din cer i-a hrănit pe israeliți în pustiu, spre Țara Făgăduită.

Biserica îi îndeamnă pe credincioși să se străduiască să-l cinstească pe Cristos prezent în mod real în Preasfântul Sacrament, participând la Adorația Euharistică, iar păstorii sufletești trebuie să-i determine la aceasta prin exemplul personal și să-i îndemne prin cuvinte.

Înzestrat cu capacitatea de a-l lăuda în mod conștient pe Domnul, în adorație omul atinge plinătatea posibilităților sale și își realizează vocația esențială. Nevoia de a adora este atât de imperios înscrisă în inima omului încât, în cazul în care nu se poate exprima normal, își schimbă obiectul, se maschează și devine idolatrie.

Adorația Euharistică - datorie de iubire - este și remediul ce-l poate vindeca pe om de diferitele sale idolatrii. Doar cel care știe să îngenuncheze în fața lui Dumnezeu cel viu este capabil să izgonească, începând chiar din inima sa, violența și imoralitatea, egoismul și teroarea, ura și impietatea, și atâția alți demoni descătușați a căror prezență funestă este atât de evidentă astăzi.

„Biserica și lumea au mare nevoie de cultul Euharistic. Isus ne așteaptă în acest Sacrament al Iubirii. Să nu fim zgârciți cu timpul nostru atunci când e vorba de a-L întâlni în adorație, în contemplație plină de credință și gata de a repara marile păcate și crime ale lumii. Să nu înceteze niciodată adorația noastră!” (Sf. Ioan Paul al II-lea, *Domenicæ Caenæ*, 3).

ANUNȚURI

Calea Sfintei Cruci, devoțiunea specifică Postului Mare, care ne ajută să medităm Patima lui Cristos, în această perioadă **este celebrată marțea și vinerea, la ora 17.30, și duminica, la ora 10.30.**

Joi, 19 martie, este Solemnitatea Sfântului Iosif, soțul Sfintei Fecioare Maria și tatăl purtător de grijă al lui Isus și, totodată, patronul Bisericii Universale. În această zi, în biserica noastră parohială, **Sfintele Liturghii vor fi celebrate la orele 9.00, 11.00 și 18.00.**

Persoanele ce doresc să fie solidare cu comunitatea căreia îi aparțin și să susțină inițiativele parohiei pot direcționa impozitul pe salariu care a fost deja reținut în fiecare lună din anul anterior. **Detalii referitoare la formularul 230 se pot obține la Biroul parohial sau pe site-ul parohiei: catolicamd.ro**

110
83
49
77
124

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până sâmbătă, la orele: **8.00 și 18.00.**
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9.00; 11.00; 18.00.**

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17.15**
- duminica, la orele: **8.15; duminica, la 10.25**

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18.00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8.00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17.00.**
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18.00**, și duminica, de la **ora 17.30.**